

Arrest

**nr. 215 549 van 23 januari 2019
in de zaak RvV X**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT**

tegen: de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en hun minderjarige kinderen X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 21 januari 2019 hebben ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid als voorlopige maatregelen de behandeling te vorderen van de vordering tot schorsing (ingediend onder het rolnummer X) van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 4 december 2018 waarbij de aanvraag op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 8 januari 2019.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van Mr. B. SOENEN, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van Mr. I. FLORIO, die *loco* Mr. E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, dienen op 14 mei 2018 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Op 4 december 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

Op 8 januari 2019 wordt deze beslissing aan verzoekers ter kennis gebracht.

Op 8 januari 2019 neemt de gemachtigde van de minister ten opzichte van verzoekers bevelen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Op 8 januari 2019 worden ten opzichte van verzoekers inreisverboden genomen (bijlage 13sexies).

Op 14 januari 2019 stellen verzoekers een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in tegen deze beslissingen van 8 januari 2019. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 215 383 van 18 januari 2019 wordt deze vordering verworpen.

Op 16 januari 2019 dienen verzoekers een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in tegen de beslissing van 4 december 2018 waarbij de aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit beroep wordt op 21 januari 2019 op de rol geplaatst.

Op 21 januari 2019 dienen verzoekers een vordering in tot het verkrijgen van voorlopige maatregelen in uiterst dringende noodzakelijkheid, met name de behandeling van het reeds ingediende schorsingsverzoek.

2. Over de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen

2.1. De verwerende partij werpt volgende exceptie op:

“a) Laattijdig

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp d.d. 18 januari 2019, bij arrest nr. 215.383, de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en oordeelde onder meer als volgt:

“Verzoekers stellen dat zij eerstdaags een beroep zullen indienen tegen deze onontvankelijkheidsbeslissing, hetgeen zij hebben gedaan op 16 januari 2018 door middel van een schorsings- en annulatieberoep. De Raad stelt evenwel vast dat hiermee geen vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid gepaard ging noch werden voorlopige maatregelen gevorderd. Bijgevolg wordt de Raad niet in de mogelijkheid gesteld om het kader van een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid kennis te nemen van het beroep bij tegen de onontvankelijkheidsbeslissing. Deze nalatigheid om gebruik te maken van de openstaande beroepsprocedures in uiterst dringende noodzakelijkheid kan de Raad niet worden aangewreven. Een schending van artikel 13 van het EVRM blijkt op het eerste gezicht niet.”

Verzoekers betogen dat het door hen op 16 januari 2019 ingediende annulatieberoep gericht tegen de onontvankelijkheidsbeslissing 9bis reeds werd ingediend, maar dat het slechts op de rol werd geplaatst op datum van 21 januari 2019, waardoor zij geen voorlopige maatregelen konden vragen op het moment van het indienen van hun vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, zijnde op 8 januari 2019.

De bijlage 13septies werd ter kennis gebracht op 8 januari 2019. Verzoekers dienden de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tijdig in, zijnde op 14 januari 2019.

Op het moment dat de bijlage 13septies genomen werd, was er nog geen annulatieberoep ingediend tegen de onontvankelijkheidsbeslissing 9bis. Het is dan ook logisch dat verzoekers geen voorlopige maatregelen konden vragen.

Evenmin hadden zij een annulatieberoep ingediend tegen de onontvankelijkheidsbeslissing op het moment dat zij op 14 januari 2019 een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid hadden ingeleid. Ook al hadden zij nadien een annulatieberoep ingediend, de Raad kon niet anders dan op 18 januari 2019 vast te stellen dat er op dat moment GEEN voorlopige maatregelen werden

gevraagd m.o.o. een versnelde behandeling van een hangend annulatie- en schorsingsberoep tegen de onontvankelijkheidsbeslissing.

Verzoekers kunnen bezwaarlijk voorhouden als zou dit het gevolg zijn van het niet tijdig op de rol plaatsen van het annulatieberoep, nu het hen steeds vrijstond om gelijktijdig een annulatieberoep in te dienen tegen de beslissing 9bis en een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en een verzoek te richten waarin voorlopige maatregelen werden gevraagd voor een versnelde behandeling van het ingediend annulatie- en schorsingsberoep.

In ieder geval tonen zij niet aan dat een door hen ingediend beroep niet behandeld zou zijn wegens het niet ingeschreven zijn op de rol, waardoor hun kritiek zowel juridisch als feitelijk faalt.

De termijn om voorlopige maatregelen in te dienen is dezelfde termijn die geldt voor het op ontvankelijke wijze indienen van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Artikel 39/85 §1 van de vreemdelingenwet luidt immers als volgt:

“§ 1. Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.”

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen diende derhalve ten laatste op 14 januari 2019 te worden ingediend.

De vordering is onontvankelijk wegens laattijdigheid.

b) Artikel 39/82 §1 wet 15.12.1980

Artikel 39/82 §1 van de vreemdelingenwet luidt onder meer als volgt:

“De verzoeker dient, wanneer hij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert, te opteren hetzij voor een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, hetzij voor een gewone schorsing. Hij kan op straffe van niet-ontvankelijkheid noch gelijktijdig noch opeenvolgend hetzij opnieuw toepassing maken van het derde lid, hetzij in zijn in § 3 bedoeld verzoekschrift andermaal de schorsing vorderen.”

Verzoekers kunnen niet op ontvankelijke wijze twee maal achtereenvolgens de schorsing vragen.

Bovendien preciseren zij niet welke voorlopige maatregelen zij wensen.

De vordering is onontvankelijk.”

2.2. De wettelijke bepalingen inzake de voorlopige maatregelen luiden als volgt:

- Artikel 39/85, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet::

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn”.

- Artikel 39/57, §1, derde lid, van de vreemdelingenwet:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.

- Artikel 39/85, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet::

“Op straffe van onontvankelijkheid van de vordering waarbij de Raad bij wege van voorlopige maatregelen verzocht wordt zo snel mogelijk de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een andere beslissing te behandelen die vatbaar is voor vernietiging op grond van artikel 39/2, dient de verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, bedoeld in het eerste lid, gelijktijdig, al naargelang het geval, het voorwerp te zijn van een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen of van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bij uiterste dringende noodzakelijkheid”.

De beroepstermijnen zijn van openbare orde.

2.3. *In casu* zijn de feiten als volgt:

- op 8 januari 2019 wordt aan verzoekers de beslissing van 4 december 2018 ter kennis gebracht waarbij de aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard;
- op 8 januari 2019 worden aan verzoekers bevelen gegeven om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Vanaf 8 januari 2019 zijn de verwijderingsmaatregelen waarvan verzoekers het voorwerp uitmaken, imminent en is de situatie hoogdringend. Verzoekers dienen tijdig een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in tegen deze verwijderingsmaatregelen, met name op maandag 14 januari 2019, dit is binnen de vijf dagen na kennisgeving van deze (minstens tweede) verwijderingsmaatregelen (met verplaatste vervalddag).

Op dat ogenblik dienen verzoekers geen vordering tot schorsing en beroep tot nietigverklaring in tegen de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Zij wachten hiermee tot 16 januari 2019. Op 21 januari 2019, nadat dit beroep op de rol is geplaatst, dienen zij de vordering tot het horen bevelen van de voorlopige maatregelen in, met name de versnelde behandeling van de vordering tot schorsing.

De verwerende partij voert aan dat dit laattijdig is: overeenkomstig artikel 39/85, § 1 dient de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen te worden ingediend binnen de termijn bedoeld in artikel 39/57, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet, dit is binnen de vijf dagen na de kennisgeving van de tweede of latere verwijderingsmaatregel. Huidige vordering moest dus volgens de verwerende partij worden ingediend ten laatste op 14 januari 2019, gezien de kennisgeving van de verwijderingsmaatregel op 8 januari 2019.

Verzoekers voeren aan dat dit voor hen materieel onmogelijk was, omdat de gewone vordering tot schorsing op dat ogenblik nog niet op de rol was geplaatst, dit gebeurde pas op 21 januari 2019, waarna zij dezelfde dag deze vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen hebben ingediend. Verzoekers voeren aan dat het onontvankelijk bevinden van de voorlopige maatregelen, een schending zou inhouden van artikel 13 van het EVRM.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoekers op 14 januari 2019 een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid hebben ingediend tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten en op dat ogenblik de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard, ongemoeid hebben gelaten. Er kan echter niet betwist worden dat op dat ogenblik de situatie reeds hoogdringend was. Vanaf 8 januari 2019, datum waarop aan verzoekers zowel de beslissing inzake de onontvankelijkheid van de aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet als de bevelen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) ter kennis werden gebracht, werden verzoekers vastgehouden en wisten zij dat ze van het grondgebied konden worden verwijderd.

Er wordt opgemerkt dat verzoekers, die de hoogdringendheid aanvoeren, zelf ook diligent moeten reageren. Er zijn geen redenen waarom zij binnen de vijf dagen nadat de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregelen imminent werd (14 januari 2019), samen met de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen de bijlagen 13septies, ook niet reeds de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen de onontvankelijkheidsbeslissing van de aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet konden indienen, en vervolgens hiervoor voorlopige maatregelen indienen. Zij hebben nog twee dagen gewacht, tot 16 januari 2019, vooraleer een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in te dienen dat vervolgens geactiveerd kon worden, nochtans wetende dat de verwijdering imminent was.

Bijgevolg dient de exceptie van de verwerende partij te worden aangenomen en moet worden vastgesteld dat de vordering onontvankelijk is wegens laattijdigheid.

De omstandigheid dat het beroep pas op de rol werd geplaatst op 21 januari 2019, doet geen afbreuk aan het feit dat het oorspronkelijk beroep pas werd ingediend op 16 januari 2019 en niet binnen de vijf dagen nadat de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel imminent werd, in welk geval er wel nog tijdig voorlopige maatregelen konden worden gevraagd. In dit verband wordt geen schending van

artikel 13 van het EVRM aangetoond, aangezien er voor verzoekers wel degelijk een effectief rechtsmiddel open stond.

2.5. Verzoekers vragen *in fine* van het verzoekschrift dat ook de tenuitvoerlegging van de bijlagen 13septies wordt geschorst bij voorlopige maatregelen. Dit werd niet vermeld in de hoofding van het verzoekschrift. Dit verzoek is onontvankelijk, gezien tegen deze beslissingen reeds een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd ingediend (artikel 39/82, § 1, vierde en vijfde lid van de vreemdelingenwet) die inmiddels werd verworpen bij arrest van de Raad nr. 215 383 van 18 januari 2019. De Raad merkt ook op dat door dit verwerpingsarrest deze verwijderingsmaatregelen uitvoerbaar zijn.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend negentien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. DE SMET